

[Brosen.]

kager er vi i og for sig villige til at forhandle om. Spørgsmaalet om Foderkornet er jeg imidlertid ikke saa sikker paa er løst, som jeg havde Indtrykket af, at Landbrugsministeren var; han mente aabenbart, at Spørgsmaalet om Byttekorn til de Landmænd, der afleverer deres Brødkorn, var løst med dette Forslag. Ministeren nævnte en Pris, som Foderkornet vilde komme til at staa i med de nuværende Priser og med det i Lovforslaget foreslaaede Fragttilskud, idet han mente, at Foderkornet vilde gaa ned til 17 Kr. pr. 100 kg, altsaa fra Grossisterne ud til Købmændene og Møllerne, og fra dem kunde det vel saa sælges for 19 Kr. pr. 100 kg. Ja, nu faar vi se. Jeg er ikke saa sikker paa, at det vil komme til at gaa saaledes. Det afhænger naturligvis meget af, hvor meget der bliver indført i den kommende Tid, for med det Fragttilskud, der gives allerede nu, altsaa de 2 Kr., skulde man egentlig kunne faa Foderkornet i hvert Fald til en Pris af omkring 20—21 Kr., men det er jo velkendt, at det er meget højere Priser, der forlanges ude hos de handlende for dette Foderkorn. Dog, det skal jeg ikke komme videre ind paa, det Spørgsmaal blev jo ret udførligt debatteret her forleden Dag. Vi er stadig af den Anskuelse, at det skulde ikke være vanskeligt, som det mindst, at vi traf Foranstaltninger til, at de, der afleverer Brødkorn, kan faa Foderkorn, Majs, i Stedet, uden at de skal behøve at betale Penge i Bytte.

Jeg kan ikke unnlade ved denne Lejlighed at pege paa, at samtidig med hele den nye Møntpolitik, der har medført formindskede Indtægter for vort Hovederhverv, ser vi Handelen med Valutaattester florere i en saadan Grad, at Aviserne har kunnet meddele, at man har jobbet saadan med disse Valutaattester, at visse Folk, uden at ulejlige sig, uden videre har haft en Fortjeneste paa helt op mod 30 pCt. Sammenholder man den Erstatning, der indeholdes i dette Lovforslag, og som man vil yde Landbruget — det Landbrug, der skaffer Valutaen hjem —, med dette Jobberi med Valutaattesterne, har man egentlig en ganske god Illustration af den økonomiske Politik, der føres her i Landet for Tiden.

Vi fra vor Side kan ikke gaa med til det

Forslag, der her er fremsat, og efter de Forhandlinger, der er gaaet forud, har jeg ikke nogen stor Tro til, at vi under de kommende Udvalgsforhandlinger skal kunne blive enige med Regeringspartierne om Forslaget, saa blaaøjet er jeg ikke. Jeg forstod paa den socialdemokratiske Ordfører, at han nærer Tro til — ja, mon han egentlig gør det? men han sagde det altsaa —, at vi kan komme hinanden i Møde her. Jeg tror ikke rigtig paa det, men nu kan vi jo se.

Fibiger: Det Forslag, der her foreligger, afviger jo i væsentlig Grad fra det Forslag, Regeringspartierne og mit Parti blev enige om for 3 Maaneder siden, og hvormed Hensigten var at komme Landbruget til Hjælp paa Grund af det Misforhold, der var opstaaet mellem Eksportpriserne og Produktionsomkostningerne. Derfor vil jeg gerne sige straks; at naar vi skulde have en midlertidig Ordning fremefter, hvad enten det skulde være for 2 Maaneder, som det her er foreslaaet, eller for 1 Maaned, saa synes jeg, det vilde have været rigtigere og fornuftigere, om man havde forlænget den nuværende Ordning, indtil man kunde komme til en endelig Ordning af Spørgsmaalet. Thi det har jeg forstaaet paa Regeringen af de Forhandlinger, der føres, at man tilsigter at faa en Lov vedtaget, som skal have længere Gyldighed, saaledes at man ikke hver eller hver anden Maaned skal beskæftige sig med disse Forhold. Jeg har den Opfattelse, at det vilde være uheldigt at have først en 3 Maaneders Ordning, som hviler paa eet Grundlag, og derefter at faa en 2 Maaneders Ordning, som forrykker Grundlaget helt, for saa, naar de to Maaneder er gaaet, at faa en Lov med et helt nyt Princip. Det vilde være uheldigt, og der er ingen Linie i det.

Den Lov, der blev vedtaget for 3 Maaneder siden om Landbrugets Forhold, var vi jo med til at gennemføre, og det, der fra alle Sider var Ledestjernen og Ideen i den, var jo, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Brosen sagde, det Synspunkt, at det Tab, Landbruget led ved Sterlingfaldet, skulde udlignes paa en eller anden Maade. Jeg husker, jeg sagde ved den Behandling, at for mig var det i og for sig ligegyldigt, hvordan den Udligning fandt Sted, naar bare den fandt Sted. Jeg er af den Op-